

hvad der glæder mig, da vi havde en ret indgaaende Diskussion om Sagen i Fjor, og min Stilling over for de enkelte Paragraffer er ganske uforandret fra i Fjor, idet jeg anerkendte enkelte Hovedpunkter i Lovforslaget, men maatte have afgørende Betænkkeligheder ved andre Bestemmelser og desværre ved Hovedbestemmelsen i § 1. Jeg har ganske sikkert, som det ærede Medlem omtalte, søgt at indhente Oplysninger om dette Spørgsmaal, Oplysninger, som kunde være vejledende for mig. Jeg har søgt Oplysninger gennem Marineministeriet, fra Direktøren for Søkortarkivet og fra Fyrdirektøren samt endvidere fra Direktøren for Vandbygningsvæsenet. Direktøren for Søkortarkivet og Fyrdirektøren udtalte, at de ikke gennem deres Opmaalingsvirksomhed samle Data, som direkte kunne belyse dette Spørgsmaal, men de ere begge enige i at udtale, at det vilde være meget uheldigt, om de foreslaaede Bestemmelser i Lovforslaget blive gennemførte ved Lov. De omtale dernæst i en ret indgaaende Skrivelse, hvorledes Forholdene ere i Havet, hvorledes Søen kan brydes af de store Sten, og de konkludere i, at en Afstandsbestemmelse af 100 Alen vil være aldeles illusorisk og ligeledes i mangfoldige Tilfælde Dybdebestemmelsen af 4 Fod. Ligeledes har jeg modtaget en Skrivelse fra Direktøren for Vandbygningsvæsenet, som jeg, da den efter min Opfattelse er skreven med stor Sagkundskab, skal tillade mig at anføre en Del af. Først udtaler Vandbygningsdirektøren, at Angrebene paa Landets Kyster fremkomme væsentlig ved Bølgeslaget, men at dette selvfølgelig efter de lokale Forhold er meget forskelligt og selvfølgelig størst, hvor Landgrunden falder stejlt ned mod Havet og mindre stærkt, hvor Landgrunden er mere skraa. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse tillade mig at opløse et Afsnit af Skrivelsen, idet jeg tror, Vandbygningsdirektørens Ræsonnement tydeligere vil komme frem ved, at jeg læser noget af Skrivelsen op, end ved, at jeg blot giver et Resumé af Skrivelsen. Han udtaler altsaa efter de indledende Bemærkninger, som jeg har tilladt mig at anføre, følgende: „Saafremt Havbunden i det nævnte Bælte bestaar af løst Materiale som Sand og Grus, vil dette op- rodes, og hvis der samtidig her findes en Kyststrøm, vil denne bortføre det oprodede Materiale. I saa Fald og saafremt det bortførte Materiale ikke erstattes af andet tilført, vil Landgrunden efterhaanden afslides, saa at Dybderne rykke nærmere

mod Land, hvorved Angrebet paa Kysten forstærkes. Findes der derimod mindre og større Sten, som helt eller til Dels dække Havbunden, ville disse beskytte det underliggende finere Materiale mod at oprodes ved Bølgeslagets Indvirkning, og de større Sten have desuden den Virkning, at de ved at bryde Bølgerne svække disses Kraft. Det er saaledes ikke uberettiget, at man har søgt at værne Landet mod Havets ødelæggende Angreb ved gennem Lovgivningen at forbyde Borttagelsen af det Kysten beskyttende Materiale . . .“ Han gaar dernæst over til at omtale, at for saa vidt man skulde fastsætte almengældende Grænser ved Angivelse enten af Vanddybde eller Afstand fra Kysten, maatte denne Grænse være saa vid, at den i de fleste Tilfælde vilde være ubillig for dem, i hvis Interesse det kunde ligge at tage det omhandlede Materiale, og han anfører saa en Del statistiske Oplysninger: „I ethvert Fald maa den i Forslaget til Lov om Tillæg til Lov af 23de Januar 1862 anførte Dybde ved daglig Vande af 4 Fod og Afstand fra Strandbredden af 100 Alen siges at være meget for lav, og den vil kun kunne passe paa vore snævraste Indvande“. Han nævner i den Henseende eksempelvis, „at i Vesterhavet ud for Jyllands Vestkyst har Bølgebevægelsen Indflydelse paa Havbunden i en Dybde af ca. 18 Fod og indtil en Afstand fra Kysten af 1000 til 3000 Fod, ud for Kattegatskysten ved Skagen paa en Vanddybde af 14—15 Fod og i en Afstand fra Strandbredden af ca. 1000 Fod, ved Gilleleje paa en Dybde af 12 Fod og i en Afstand fra Kysten af ca. 700 Fod, ud for Østersøkysterne ved Lolland Sønderstrand paa en Dybde af 11—12 Fod og i en Afstand fra Strandbredden af 500—1000 Fod, og ved Falsters Østkyst paa en Dybde af 15 Fod og i en Afstand af 1000 Fod“. Endvidere anfører han, „at paa Østsiden af Øen Hirtsholmen findes 4 Fods Dybde i nogle faa Favnes Afstand fra Kysten, og i 100 Alens Afstand fra denne ud for Fyret paa den nævnte Ø er Dybden 18 Fod“. Endelig tilføjer han, „at det for at sikre de lollandske Diger mod alt for stærke Angreb af Søen har været nødvendigt at foretage en Ændring af det af Indenrigsministeriet under 11. Marts 1880 udstedte „Reglement for Benyttelsen af de lollandske offentlige Diger og Forstranden ud for disse.“ Den i dette Reglements § 11 indeholdte Bestemmelse, ved hvilken det var forbudt at borttage Sand, Grus og Sten uden for Digerne inden for